

РЕШЕНИЕ

№ 6147

гр. София, 25.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Ева Пелова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5063** по описа за **2022** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.72, ал.4 от Закона за министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по касационна жалба на Т. П. Д., ЕГН: [ЕГН], срещу решение № 1703/16.05.2022 г., постановено по нахд. № 535/ 2022 г. по описа на СРС, 10 състав, с което се потвърждава Заповед за задържане на лице с рег. № 227зз11 от 02.01.2022г., издадена от мл.автоконтрольор С. С. С. от ОПП-СДВР, с която на основание чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР е постановено задържането за срок до 24 часа на касатора.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на атакуваното съдебно решение. Счита, че оспорената заповед е постановена в несъответствие с целта на закона и задържането е извършено в нарушение на принципа за съразмерност, установен в чл.6 от АПК. Посочва, че самоличността на лицето е била установена и няма данни да се е укривало, с което да е осуетило

явяването пред компетентните органи. Излага съображения, че дори да са били налице данни за съпричастност към извършване на деяние, реализиращо състава на престъпление по чл. 343в от НК, то не се установява принудителната административна мярка да е била необходима. Иска се отмяна на обжалваното решение, както и на издадената заповед за задържане. Претендира се присъждане на разноси по делото.

В съдебно заседание, касаторът се представлява от процесуалния му представител адв. К..

Ответникът С. С. С. полицейски орган при Столична Дирекция на вътрешните работи /СДВР/, Отдел „Пътна полиция“, редовно призован, не се явява.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, се представлява от прокурор Десислава Кайнакчиева. Счита жалбата за неоснователна, а решението на Софийски районен съд за правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С.-ГРАД, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Касационната жалба е допустима. Подадена е срещу акт, подлежащ на касационно оспорване, от лице, имащо право на касационна жалба и в срока по чл.211, ал.1 АПК вр. чл.72, ал.4, изр.2-ро ЗМВР.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна. Решението е валидно, допустимо и в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби.

С оспореното решение е отхвърлена жалбата на Т. П. Д. срещу Заповед за задържане на лице с рег. №227зз11 от 02.01.2022г., издадена от полицейски орган при СДВР – ОПП, с която на основание чл.72, ал.1, т. 1 от ЗМВР на Д. е наложена принудителна административна мярка "задържане за срок от 24 часа".

За да постанови този резултат районният съд е приел следното от фактическа и правна страна: С оспорената пред първата инстанция заповед Т. П. Д. е била задържана, поради данни за извършено престъпление, а именно, че на 02.01.2022г. около 13:30-13:35 часа в [населено място], [улица] С. С., В. Х. и К. П. (служители на ОПП - СДВР) спрели за проверка автомобил „БМВ Х5“ е рег. [рег.номер на МПС], движещ от [улица]към [улица]. Водачът на автомобила - Т. Д. не представила свидетелство

за управление на моторно превозно средство (СУМПС) и поради това била направена справка с ОДЧ. Установило се, че Д. никога не е притежавала СУМПС и че управлява автомобила повторно без СУМПС, за което имало влязло в сила Наказателно постановление. Поради това С. С. (в присъствието на В. Х.) съставил срещу Т. П. Д. Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 220182 от 02.01.2022г. - за нарушение на чл.150 от ЗДвП. Препис от Акта бил връчен на Д. срещу подпис и без възражения. Т. П. Д. била задържана от мл. автоконтрольор С. С. от ОПП - СДВР на 02.01.2022г. около 14:00 часа със Заповед за задържане на лице с рег. № 227зз11 от 02.01.2022., издадена от мл. автоконтрольор С. С. С. от ОПП - СДВР на основание чл.72, ал.1. т.1 от ЗМВР. Като фактическо и правно основание за задържане на лицето било посочено следното: „Данни за извършено престъпление”. Т. П. Д. подписала Заповедта за задържане. Според вписване в самата Заповед задържаното лице е освободено на 03.01.2022г. в 10.20 часа. Задържането на Т. П. Д. било вписано в книгата за задържани лица в 03 РУ — СДВР, където като основание за задържането било посочено - чл.343в от НК.

При тези данни съдът е обосновал правния извод, че заповедта е издадена от компетентен орган, в законоустановената писмена форма, както и че са налице предпоставките на чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР, тъй като към момента на задържането на Д. са били налице основанията да се счита, че тя е извършила престъпление по чл.343в от НК, поради което е и била задържана, а също така е било и образувано досъдебно производство по случая.

Настоящата касационна инстанция намира, че решението на Районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При извършената служебно проверка на основание чл.218, ал.2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл.220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно, допустимо и правилно, издадено в съответствие с материалния закон.

Съответни на доказателствата по делото са изводите на съда, че заповедта е издадена от компетентен орган – полицейски орган по чл. 57 ЗМВР, както и че при издаването ѝ не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, материалния закон и целта на закона. Изводът на първоинстанционния съд, че оспорената заповед е законосъобразна е правилен.

Разпоредбата на чл.72 от ЗМВР регламентира правомощието на полицейските органи да задържат за срок от 24 часа лицата, по отношение на които са налице обстоятелствата на чл.72, ал.1, т.1-7 от ЗМВР. Разпоредбата също така овластява пряко полицейските органи, по своя преценка, съобразявайки се с ограниченията на закона да постановяват принудителни административни мерки, ограничаващи временно правата на определени лица. Преценката за това е субективна, но за установяване впоследствие законосъобразността на предприетите действия полицейският орган дължи да установи и докаже, че действително е разполагал с данни, даващи му основание да направи обосновано предположение за участие на задържаното лице в извършването на престъпление. Това задължение в случая е изпълнено. От представените и обсъдени по-горе доказателства се установява, че Т. Д. е управлявала автомобила без да е правоспособен водач и да притежава СУМПС, като също така касаторката е управлявала автомобила повторно без СУМПС, за което има влязло в сила Наказателно постановление, т.е има данни за извършено престъпление по чл. 343в от НК.

Правилен е изводът на първоинстанционния съд, че действията на Д. пред полицаите (това, че е управлявала МПС и не е представила СУМПС) и справка в информационната система на СДВР (че има издадено Наказателно постановление за управление на МПС без СУМПС, което е влязло в сила в рамките на по-малко от година преди датата на проверката 02.01.2022г.) са достатъчни, за да се приеме, че към 02.01.2022г. са били налице данни, че Т. П. Д. е реализирала състав на чл.343в от НК.

Правилно съдът е счел, че полицаите са имали достатъчно данни за съпричастност на Д. към състава от НК, поради което са и пристъпили към задържането на лицето.

Приложената принудителна административна мярка се явява допустимият от закона процесуален способ за обезпечаването (неотклоняването на лицето), с цел извършване

на първоначални действия за разследване на случая.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от касатора касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора, но след като ответникът не е претендирал разноси, то такива не следва да се присъждат в негова полза.

Воден от горното на основание чл.221, ал.2, пр.1 АПК, Административен съд София – град, X. касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1703/16.05.2022 г., постановено по адм. д. № 535/2022г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, 10 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.